

**Historia De Vita, Moribus, Rebus Gestis, Studiis Ac
Denique morte Praedicantium Lutheranorum, Doct.
Martini Lutheri, Philippi Melanchthonis, Matthiae Flacii
Illyrici, Georgii Maioris, et Andreae ...**

Complectens ortum, progressum [et] incrementa, tum arcana plurima
hactenus non prodita, omnium penè huius temporis haeresum

... Vita ... Philippi Melanchthonis. Matthiae Flacii Illyrici. Georgii Maioris, Et
Andreae Osiandri

Ulenberg, Kaspar

Coloniae Agrippinae, 1622

IV. A conuitijs abstinere iubentur per Præsidem at frustrà.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65643](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65643)

ANNO
1568.

Respondabant vtriq; ad censuram aduer-
sariorū, & aspersam corruptæ doctrinæ ma-
culam detergere conabantur. Flaciani pridē
viginti septem notas, vel animaduersiones
scripserant in confessionem à Maioristis ex-
hibitam; atque hi vicissim errores aliquot in
confessione per Flacianos edita notarant.
Vtrique igitur doctrinam suam de iustifica-
tione & bonis operibus, quam certatim vtri-
que gloriabantur puram sese nullisque con-
taminatam erroribus profiteri, à sordibus
aspergis, vti diximus, hoc scripto velut spon-
gia purgare voluerunt.

VI.
Principis
ad Collo-
cutores ad-
monitio.

Iuber à cō-
uitijs absti-
nere.

Atque hæc tertia coitio fuit, in qua se mu-
tuò puncturis quibusdam, imo venenatis
morsibus impetere cœperunt. Quod cū Io-
annes Gulielmus Saxonie Dux intelligeret,
eodē die à prandio politicos Electoris con-
siliarios admonuit, depræhendere se ex scri-
ptis apologeticis, quæ sint horis antemeridi-
dianis in confessu recitatae, futurum, si ad-
eum modum vtrique progrediantur, vt dis-
putationes istæ in magnas contentiones ex-
eant, per quas actio hæc aliorsum ab institu-
to facilè dirigatur. Ad hoc euitandum in-
commodum mandasse se Theologis suis, ait,
vt abstineant deinceps ab aculeatis sermoni-
bus, & de re ipsa tantum respondeant: qua
de re futurum operæ pretium, vt aduersa-
rij quoque per politicos admoneantur. Ma-
ioristæ voluntate Principis intellecta deli-
berandum censuerunt. Habita consultatio-
ne re-

ne respondent; deprehendi nunc reipsa, iu- ANNQ
 stas fuisse rationes, quibus ipsi sub initium 1568.
 permoti viua voce potius, quam scriptis mu- Maiorista-
 tuis colloquium hoc peragendum iudica- rum deli-
 rint. Quaquam verò causas habeant gra- beratio &
 uissimas cur aduersariorum inanes logoma- responsio.
 chias & cauillationes in lucem conspectum-
 que omnium referant, eamque ad rem satis
 iam sint instructi; velle tamen hoc labore
 superfedere nunc quidem; atque id certas
 ob causas: imprimis quia Principi hoc ipsum
 petenti gratificari cupiant.

Post quadriduum, decimoquinto Nouem- Flaciani
 bris scilicet, cum vtrique in Curia de more primum in
 conuenissent, Princeps aduersarijs per confi- actione di-
 liarios suos significat, cupere se, vt in hoc cendi locū
 congressu Flaciani primum dicendi locū ha- petunt.
 beant: quod cum non difficulter concede- Scriptum
 retur, Rosinus ipsorum nomine scriptum le- corum vi-
 git, in quo dū disputant de summa rei, nihil rulentum.
 ferè nouū adferunt, nisi quod aculeum acer-
 bius exerunt per interualla, & probri loco
 Maioristis sub finem obijciunt, quod scriptū
 latinum in postremo congressu exhibitum
 non phrasi tantum & verbis, sed & sensu fre-
 quenter à germanico discrepet. Vbi Rosi- Cōtrarium
 nus finem legendi fecit, Eberus ex altera Maiorista-
 parte, prolixam dissertationem exorsus de rum scri-
 iustificatione & bonis operibus, ea cum- ptum.
 primis luculenter tractabat, quæ per aduer-
 sarios in explicanda doctrina iustificatio-
 nis omissa, vel non perspicuè satis euoluta

ANNO
1568.

iam ante monuerat. Atque in his scriptis vtrique de mordacitate, deque virulentia partis aduersæ quiritantur; suam verò moderationem in dissimulandis iniurijs, & patientiam vtrique prædicant.

Principis
mandatū.

His scriptis vtrinque de more recitatis traditisque, Princeps in confesso monuit decretum esse de consensu partis vtriusque, ut de quolibet articulo tria vel quatuor scripta summū exhibeantur: hortari se igitur Maioristas, si quid amplius habeant de primo controuersiarum capite, quod in medium adferre decreuerint, ut hoc ipsum proponant in conuentu futuro, & actionem concludant: idem facturos Flacianos.

Vtriusque
partis lo-
gomatica.

Proximus deinde congressus 22. Nouem. habitus fuit; in quo Maioristæ primum, post & Flaciani eadem de re ad nauseam disseruerunt. Et hi quidem, qui postremo loco dicebant, longè prolixius, quam vnquam ante sermocinati sunt: nec aliud tamen, quam recoctam cramben, quod aiunt, virulentia cōdimento respersam attulerunt. Atque haec tenus quidem de thesibus vel assertionibus vtriusque partis, in capite de iustificatione & bonis operibus actum fuit. Princeps verò collocutores monuit, priusquam confessus solueretur: quandoquidem collatio de thesibus primæ controuersia quaternis scriptis vicissim exhibitis iuxta decretum sit absoluta, nunc porro ad antitheses & hypotheses esse progrediendum. Respondit Lindemannus

Antitheses
& hypothe-
ses discu-
tiuntur.

nus re cum Ebero & Salmutio deliberata; Etſi poſtremum aduerſariæ partis ſcriptum omninò reſpòſum quoddam Apologeticum poſtulet; tamen Electoris Theologos, quia princeps ita velit, ad antitheſes & hypotheſes greſſum facturos, hac conditione tantum addita, vt apologiam ſimul ad diluendas illius ſcripti calumnias adiungere atque offerre liceat, tum vt iſtis quoque ad formandas, quas exhibere decretum habeant, antitheſes iuſtum temporis ſpatium concedatur. Princeps deliberatione cum ſuis habita, placere Theologis ſuis, inquit, vt Maioriſtæ ordiantur ab antitheſibus, vnaque ad antitheſes & hypotheſes aduerſariorum reſpondeant. Lindemannus omnino, inquit; Interim generalem reſponſionem adiungere cupiunt ad ſcriptum prius. Princeps ad hæc: Quântum intelligo, ad antitheſes reſpondebunt: Si quid deinde velint ſubiungere, id illis liberum eſto. Lindemannus, quo pacto reſpondeant ad ſcriptum vltimum, an apologiam iſtis antitheſibus inferant, an aliam ingrediantur viam, id iſtorum iudicio relinquendum & libertati. Ad hæc V Vigandus, Flavianorum nomine; Initium actionis faciendum, ait, per aduerſarios oblato ſcripto; Se deinde reſponſuros; Atque ita deinceps ab utriſque ſcripta per vices exhibenda. Placuit hoc Maioriſtis; atq; ita conuentus ille diſſolutus eſt.

ANNO
1568.
Maiorū ſuper iſdem poſtulatū.

Principis reſponſio.

Soluitur conuentus.